

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Sunt Domnul Iisus Hristos și stau cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani deasupra cetății Mele de scaun din mijlocul pământului și neamului român și stau pe tronul judecății, precum este scris despre Mine și despre judecata făpturii, când fiecare își ia plata după cum este fapta vieții lui, iar tronul judecății pe care stau în văzduh aici, este cuvântul Meu.

Cuvântul lui Dumnezeu este taina tronului judecății făpturii, după cum am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei că și ei vor sta în numele Meu pe douăsprezece scaune și vor judeca ei pe cele douăsprezece seminții ale poporului Israel, și, iarăși, este scris că sfinții vor judeca lumea și vor face judecata în numele Meu.

O, nu se poate să nu fie judecată dacă faptele sunt și grăiesc singure în dreptul fiecăruia, căci Dumnezeu a lăsat carte scrisă pe pământ cu poruncile vieții, iar cei ce împlinesc aceste porunci vor avea viață, precum cei ce le calcă pe ele vor avea plata călcării de poruncă, ca și pe pământ când se calcă peste lege și se pedepsește de lege cel ce o calcă pe ea. Eu însă vin din vreme, precum a venit acum două mii de ani Ioan Botezătorul și a spus oamenilor îndemnul spre pocăință de faptele morții și că vine la ei împărăția cerurilor cu iertarea cea prin pocăință. O, vin și grăiesc oamenilor cu glasul Meu de Păstor dulce și le spun să-și pregătească inima și mintea spre credința că vine Domnul, precum este scris să vină, și îi îndemn pe toți să vină la Mine până să vin Eu la ei, să vină și să lase trufia și păcatul apoi și să se facă blânzi și smeriți ca mieii și să se plece duhului mângâierii, cântecului Meu de Păstor blând, Care vine și învață pe cei neînvațați din cer, căci cei ce se numesc pe pământ învățători cu cele din cer peste oameni, aceia nu sunt iubitori de cer dacă atât de mult se dau desfătării pe pământ, și nu este să câștige aceștia viața cea desfătăută de mâine, că numai cu durerea se câștigă odihna de după ea, mângâierea cea pentru ea, iar cei desfătați pe pământ nu au cu ce să capete altceva, decât plata cea pentru desfătare, căci ce e bine pe pământ se schimbă în rău apoi, precum și cele rele duse de om cu răbdare asupra sa se schimbă în plată dulce, căci așa este scris și așa este drept, precum și pe pământ dacă nu muncești nimic nu iei, nimic nu ai, iar dacă muncești din greu și prin greu ai plată pentru muncă și ai apoi ceea ce trebuie să ai.

Iată, judecata cea pentru om sunt chiar cele lucrate de el în viața lui pe pământ, iar Eu sunt Cel milos ca și Tatăl, și S-a grăbit Tatăl Savaot să Mă trimită mai înainte în mijlocul oamenilor și să Mă fac cuvânt de veghe peste ei și să le spun la toți să-și desfacă inima și simțirea ei și mintea pentru credință și pentru roadele credinței, că s-a apropiat pe pământ taina cerului și dă să se descopere în toată slava cea cerească și să cuprindă în ea pe cei ce se scoală și se pregătesc întru întâmpinarea Mirelui, căci Eu sunt Mirele, iar turma cea credincioasă și sfântă și curată la faptă și la chip Îmi este mireasă iubită și stau cu ea la masă de cuvânt și iată acest adevăr, că sunt în mijlocul pământului român cu masă întinsă, iar pe ea cuvântul Meu, pâinea cea din cer, fără de care omul este mort și biruit de diavol și de duhul lumii, duh care se crede viață în oameni, dar viața lui în om e îndulcită cu gustul păcatului cel împotriva legii vieții, și iată, duhul lumii pregătește moarte pentru om.

O, sunt înconjurat în văzduh de ceata ucenicilor Mei cei de atunci în zi de sărbătoare a lor între toți sfinții, iar Petru și Pavel sunt purtători de cuvânt între Mine și ei, între ei și cei de pe pământ.

Stau cu voi la masă de cuvânt, o, ucenici iubiți, și-Mi amintesc acum de zilele cele de atunci, când prin tot ceea ce lucrăm între voi și cu voi dădeam să vă întăresc credința, o, fiilor, și să-Mi adevăresc taina Mea de Fiu al Tatălui, Fiu venit din cer ca să Mă fac Om pe pământ și să-i trag pe toți la Tatăl, așa cum și în vremea aceasta lucrez, și cu multă taină lucrez, acoperindu-Mi ființa cea trupească de ochii celor de pe pământ, dar cuvântându-le lor cuvântul Meu.

O, fiilor, măreață Mi-a fost lucrarea în vremea Mea cu voi, precum măreață a fost învierea Mea, care M-a dovedit vouă pe deplin. V-am întărit atunci pe deplin credința. V-am însoțit încă apoi până la așezarea Mea în dreapta Tatălui, dar rămânând cu voi acoperit de cele ce se văd, în taină, fiilor, chiar dacă alături lângă voi eram mereu, după cum v-am făgăduit că voi fi cu voi mereu, iar apoi Duhul Sfânt M-a aprins în voi și M-a dat de la margini la margini la toți cei pe care îi făceați să creadă și să se boteze în numele Meu și să-și afle mântuirea și scăparea din groapa păcatului, în care toți oamenii cad și stau.

O, ce drag Îmi era să umblu cu voi și să Mă vadă cei mulți cu voi, ce drag! Nu mai avea nimeni ce aveam Eu, chiar dacă erați câteodată atât de mici, atât de șovăielnici, atât de îndoielnici uneori, căci ca să poată omul cu Dumnezeu e mult prea greu pentru mintea și voia omenească, și de aceea vă doream să puteți pentru Mine, o, fiilor, și erați voi mângâierea Mea și ne întâlneam și cutreieram peste tot pe unde era suferință și suspin și Mă aplecam și vindecam și Mă adeveream vouă Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și odată cu aceasta se naștea în stăpâni revolta cea asupra Mea apoi, de vreme ce gustul de stăpânire îi biruia cu totul pe ei și îi orbea de tot, și mintea lor cădea cu totul ca și simțirea lor, iar voi erați atunci mândria Mea, bogăția Mea adunată cu trudă, și v-am lăsat pe voi în mijlocul oamenilor bogăția Mea ca să prăsească ea spic bogat, că mergeați din loc în loc și puneți pe făgaș așezare bisericească și pe Mine pe masa bisericii hrană vie, așa cum v-am povățuit pe voi să lucrați și să Mă împărțiți. O, și ce durere am azi de pe pământ venită de la cei ce s-au ales pe ei înșiși apostoli de la ei citire ca să facă ei ceea ce Eu v-am dat să faceți voi atunci, iar pe aceștia nimeni nu i-a pregătit ca să fie ucenici ai Mei, și iată, nu Mă pot purta aceștia, iar Eu nu Mă port cu ei alături, și Mă doare de la numele lor cel mincinos și de la rodul lor, care este al lor, nu al Meu.

O, ucenici iubiți, voi sunteți și acum mângâierea Mea în cer și pe pământ, și sunt în ziua aceasta înconjurat de voi în văzduhul cetății Mele de scaun în neamul român, așezare făcută de numele Meu, ca și cea făcută peste voi atunci, și vă mângâi în ziua voastră de serbare și Mă mângâi cu voi și lăsăm pe masă grăirea dintre noi, o, fiilor, și lucrăm putere prin ea peste cei credincioși ca și voi. Amin.

— *Suntem mângâierea Ta, Doamne, căci un împărat mare cât Tine are nevoie de slujitori mângâietori ca și el, și-Ți mângâiem noi Duhul îndurerat și suntem ca Tine, îndurerați și noi, iar jalea aceasta vine de pe pământ, vine de la minciuna care și-a pus nume de biserică a Ta cu slujitori în ea, dar care nu seamănă cu noi, cu casa Ta, Doamne. O, ce-Ți trebuie Ție luxul de pe pământ al lor și al caselor lor, cu care iau ei ochii oamenilor amețiți pe cale? Cuvântăm și le spunem lor așa:*

O, întoarceți-vă privirea spre începutul lui Hristos cu noi pe pământ între oameni, voi, cei care v-ați făcut pe voi înșivă apostoli ai minciunii, când stați sub numele lui Hristos înaintea oamenilor, dar fără asemănarea cu Domnul! O, ce vă tot faceți case și turnuri deasupra lor? Faceți și tot faceți ca să aibă ce să cadă, și voi nu știți ce faceți. O, oastea creștinească înseamnă altceva decât arătați voi că înseamnă ea. Ea este cea care este însăși iubirea pe pământ, însăși puterea și împărăția cerurilor pe pământ între oameni. Nu aveți voi vreme să pricepeți ce înseamnă biserica lui Iisus Hristos, dar vă spunem noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, și vă spunem să aruncați privirea spre duhul și locul și traiul primilor creștini și să nu mai faceți voi alte legi sub nume de biserică a lui Hristos, căci neamul creștinesc nu are casă pe pământ, ci are cerul de casă pe pământ, iar voi sunteți hristoșii cei mincinoși și fără de credință, și fiindcă n-aveți frică de Dumnezeu n-aveți nici înțelepciune, că dacă ați avea credință prin acestea L-ați urma pe Domnul așa cum L-am urmat noi.

O, e în primejdie neamul creștinesc cu care voi vă numiți frați, și creștini vă numiți, dar voi sunteți cei mincinoși, precum este scris în Scripturi de primejdia cea de la frații cei mincinoși asupra celor credincioși lui Hristos. O, n-ați ales să fiți credincioși Domnului, și ați ales să fiți cei mincinoși sub acest nume, pe care vi l-ați pus ca acoperământ.

Sunteți jalea și suspinul celor din cer, iar noi, ucenicii lui Iisus, care am umblat cu El prin dureri și nevoi, vă facem cunoscut vouă că nu sunteți și nu lucrați pentru cer, de vreme ce nu vă doare de Domnul și de cei ce rătăcesc fără Domnul pe pământ, că iată, voi vă amestecați cu cei ce rătăcesc pe oameni și pe creștini și mâncați la masă cu împăgâniții de tot felul și faceți aceeași fără de frică și fără de rușine și nu dați seama nimănui de faptele voastre vrăjmașe neamului creștinesc, și se vor scula dintre voi cei sfinți cu credința și cu vederea și veți fi judecați aspru pentru amestecătura în care v-ați băgat, și pe care ați băgat-o peste turma creștinească, și vă veți umple de rușine vrând-nevrând, căci Domnul stă împotriva celor mândri, precum este scris.

Și vă mai spunem vouă încă ceea ce voi nu vreți să știți și să împărțiți peste cei păgâni cu credința, și vă spunem că neamul creștinesc nu înseamnă o religie, și înseamnă popor agonisit de Dumnezeu, neam care stă deasupra tuturor credințelor celor ce și-au făcut religie din ce au voit ei să-și facă, iar voi nu știți aceasta și de aceea călcați în picioare învățătura părinților sfinți, care au învățat din partea Domnului turma să nu se amestece cu ceea ce nu înseamnă biserică a lui Hristos așa cum este ea așezată de la începutul ei de Domnul și de sfinții Săi.

Iar Tu, Doamne îndurerat, Te mângâi cu cei ce Te iubesc, urmând ei pilda vieții Tale, că Tu ai fost sărac și smerit și n-ai tras cu cei bogați și păgâni cu viața și cu nume mare pe scaunele lor, și ai tras cu cei necăjiți și ai stat cu ei și ai tras spre Tine pe cei păcătoși și bolnavi de păcat și le-ai dat vindecarea sufletului și i-ai deprins să iubească cerul și pe cei din cer și pe cele venite din cer la ei și i-ai hrănit din gura Ta și i-ai umplut de dragoste, Doamne, iar ei Te-au iubit cu dragostea din ei. O, pâine dulce ești, Doamne, și din gura Ta rupi și împarți spre viața oamenilor, dar cei neînvățați cu mâncarea aceasta nu vor să audă de ea și-și spun ei mereu că le este de ajunsă hrana cea de acum două mii de ani, Scriptura și atât, iar ce este în afară de ea venit de la Tine, rătăcire numesc ei. O, nesocotiții de ei, de parcă au fost ei puși de Tine să socotească, dar ei nu știu să socotească, nu știu să citească în Scriptură ca să vadă în ea și să ia din ea că acest cuvânt cu care hrănești și azi pământul și pe cei ce cred Ție, este scris în Scripturi că va veni această hrană pe pământ, dar cine nu vrea să mănânce nu ia din ea, dar nici din Scriptură nu iau cei ce zic că le este de ajuns Scriptura, și altul este adevărul despre ei, căci ei trăiesc în păcat, iar păcatul nu le dă să creadă, ci le dă gust spre păcat, nu spre credință, și rămân ei fără de minte, fără de carte din cer și pier din lipsă de înțelepciune, din lipsă de carte, precum este scris.

Iată, Tu Te mângâi cu cei credincioși și umiliți pentru cele din cer, Doamne, și prin care ei cresc și-Ți sunt sprijin pe pământ și-i fac pe oameni să Te cunoască în însăși ființa lor și să Te urmeze și oamenii când văd ei aceasta, și iată, Tu Îți hrănești din gura Ta pe poporul cuvântului Tău de azi și ai ucenici cu care Te sprijini și cărora mereu, mereu le dai povața Ta din cer, cuvântul Tău, Doamne.

— Da, fiilor, ca și pe voi atunci îi am pe cei de azi sprijin pentru venirea Mea la oameni. Umblam cu voi din loc în loc ca să Mă fac cunoscut cu vestea venirii împărăției cerurilor odată cu venirea Mea, iar cei de azi Mă împart cu cuvântul Meu de la margini la margini și-Mi poartă venirea Mea cea de azi.

O, cât de dulci ați fost în cuvânt în ziua voastră de sobor între sfinți! O, cum să fie altfel dacă Eu am spus: «*Eu în voi, și voi în Mine*»? Această bucurie voiesc s-o am și azi ca rod în cei cu care azi Mă sprijin și Mă port și le dau lor pâinea gurii Mele, cuvântul Meu cel învățător, așa cum vouă vă dădeam mereu atunci, iar bucuria Mea de la voi s-a împlinit.

Și acum, voi, cei de azi ucenici ai Mei, cu care Mă sprijin, ascultați ce vă spun în ziua aceasta, că vestesc vouă binecuvântare din cer pentru lucrul pe care-l începeți acum spre săvârșire în cetatea Mea de cuvânt, că trebuie să înnoim cu totul acoperișul Casei Întâlnirii și să facem loc mai larg pentru oaspeți când ei vin la izvor, fiilor. Așadar, ridicați-vă și fiți harnici și cereți-vă să puteți și să lucrați lucrările Mele și ale slavei Mele, că Eu sunt Cel ce Mă slăvesc adunându-Mă

aici cu cei ce vin la Mine aici ca să le dau, și ca să aibă ei pe Domnul de pe muntele Său cel sfânt.

Binecuvântare vă dau pentru această nouă lucrare, fiilor, și încă pentru ființa cea nouă a fântânii care va fi să iasă deasupra și s-o pecetluim și pe ea pentru folosință, măi fiilor, că avem de slujit cu toate acestea lucrului Meu peste pământ, pentru cei ce vin și cred, și pentru cei ce vor crede în venirea Mea la voi și la ei și peste pământ cu cuvântul Meu, care se lasă aici spre împărțire.

Tot ce lucrați, cu binecuvântare se lucrează. Și chiar dacă sunteți puțini sub voia Mea, sub lucrările Mele aici, unde stați și Mă însoțiți, vom putea, fiilor, căci cei din cer vor sta cu voi sub greu și vă vor sprijini tainic și fuguța, atât cât nu se poate înțelege după măsura cea știută de om, numai să fiți voi harnici și dornici pentru voia Mea și ascultători, după cum Eu v-am învățat să fiți pentru lucrările Mele cu voi: cu toții în stânga, cu toții în dreapta, căci numai așa, numai acolo unde sunt și stau și lucrează frații împreună întru toate și pe toate lucrând, acolo binecuvântarea Mea poate, și poate ea peste cei ce una sunt peste tot odată, și pe toate pe rând prin cei ce una sunt, un singur cuvânt, și tot o faptă a cuvântului Meu mereu, mereu.

O, căutați să ascultați așa, fiilor, și hai să dăm pornire lucrului cel binecuvântat să se ivească și să fie apoi pecetluit cu numele Meu și pentru slava Mea. Cu binecuvântare, cu putere, cu iubire, cu ascultare și cu veselie, așa să fie lucrul cel pentru înnoirea Casei Întâlnirii, și vom avea cum să stăm mai de folos înaintea celor ce vin la izvor, mai cu lărgime, fiilor, căci aceasta se cere acum.

Voi, sfinți iubiți, luați-vă oștirile și stați în ajutor aici, unde Eu, Domnul, Îmi pun la lucrul Meu cel de trebuință pe cei cu care Mă sprijin pe pământ. Într-o unire ca în cer să lucrăm pe pământ aici și acum, iar Eu, Domnul, am grijă de tot ce trebuie, și voi pune în lucrare puterea Mea și toată veghea.

Pace multă așez aici, de acum, și până la sfârșitul acestei binecuvântate lucrări, și vom face apoi sărbătoare și odihnă cu sărbătoare și voi mângâia truda voastră și vă voi mulțumi vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2016